

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 209.762 van 14 december 2010

in de zaak A. 197.404/XII-6305

In zake:

1. de BVBA NEELTJE PATER
2. de NV DIAMOND PRINCESS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te Antwerpen
Graaf van Hoornestraat 34
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc De Decker en advocaat Christophe Vangeel

tegen:

1. de BURGEMEESTER VAN DE STAD ANTWERPEN
2. de STAD ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jim Deridder
kantoor houdend te Antwerpen
Mechelsesteenweg 210 A, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. De vordering, ingesteld op 16 augustus 2010, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 16 juni 2010 van de burgemeester van de stad Antwerpen waarbij verboden wordt in het schip gekend of genoemd Diamond Princess, gelegen in het Bonaparte Dok te Antwerpen, enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag over het beroep tot nietigverklaring, opgesteld op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting van 23 november 2010, welke zitting is uitgesteld naar 24 november 2010.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Van Aken, die loco advocaten Stijn Verbist, Marc De Decker en Chrisophe Vangeel verschijnt voor de verzoeksters, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Luidens het verzoekschrift zijn tweede en eerste verzoekster respectievelijk de eigenaar van het schip Diamond Princess en de exploitant ervan als boothotel-restaurant.

Het schip ligt sinds 5 mei 1992 in het Bonapartedok te Antwerpen. De laatste concessie daartoe verstreek op 30 november 2007. Op 10 december 2007 besluit het directiecomité van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen geen nieuwe concessie te verlenen voor een ligplaats in het Bonapartedok en evenmin in te stemmen met een nieuwe ligplaats buiten het

Bonapartedok. Besloten wordt dat het vaartuig de haven moet verlaten op 31 januari 2008.

Deze beslissing is niet tot voorwerp van enig beroep gemaakt; evenmin echter wordt ze uitgevoerd. Een procedure van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen om het schip te doen verwijderen, is hangende voor de rechtbank van koophandel te Antwerpen.

Naar aanleiding van een controle van het schip door de brandweer, op 30 maart 2010 en 20 april 2010, wordt aan de burgemeester met een brief van 11 mei 2010 geadviseerd geen brandveiligheidsattest af te geven.

Na bijkomend onderzoek wordt eerste verzoekster uitgenodigd om op 14 juni 2010 te worden gehoord in verband met het voornemen van de burgemeester om de instelling te sluiten vanwege feiten die een zware inbreuk vormen op de openbare veiligheid.

De burgemeester verbiedt op 16 juni 2010 -“in het kader van artikel 64 van het gemeentedecreet en 135 van de nieuwe gemeentewet”- in het schip nog enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen; de maatregel kan enkel met toestemming van de burgemeester worden opgeheven mits wordt voldaan aan zes welbepaalde voorwaarden.

IV. Belang

4. Met hun vordering beogen verzoeksters dat “zij terug het schip Diamond Princess [zullen] kunnen uitbaten of enige vorm van activiteiten uitvoeren en bijgevolg inkomsten verwerven en cliënteel aantrekken”.

5. Volgens verwerende partijen zijn verzoeksters zonder het vereiste belang:

“De toelating om in het Bonapartedok af te meren is verstreken sedert

30 november 2007. Tegen de beslissing om de concessie niet te verlengen werd door verzoekende partijen geen enkel rechtsmiddel aangevoerd, noch voor de administratieve rechter noch voor de burgerlijke rechter, zodat deze beslissing sinds lang definitief is geworden.

Verzoekende partijen hebben geen wettig belang om de voortzetting of hervatting van een exploitatie na te streven op een locatie waar het afmeren van het schip niet is toegestaan.

Zij beschikken evenmin over een toelating, vergunning of concessie om elders op het grondgebied van de stad af te meren”.

6. Het is een exceptie die verzoeksters bezwaarlijk kan verwonderen.

Per slot van rekening putten zij voor hun vijfde middel zelf uit een verklaring van de havenschepen, in een krantenartikel van 17 februari 2010, dat het schip illegaal in het Bonapartedok ligt omdat de concessie al enkele jaren geleden is verlopen, dat het havenbedrijf de concessie ook niet wenst te verlengen, maar dat de eigenaar weigert uit eigen beweging te vertrekken, en dat het havenbedrijf dus een procedure is gestart om het schip desnoods zelf uit het dok te kunnen wegslepen.

Die bijzondere omstandigheden bleken voor verzoeksters evenwel geen aanleiding om, spontaan, hun belang te dien aanzien nader te verduidelijken en te beargumenteren in hun verzoekschrift.

7. Maar ook nog na het auditorsverslag, waarin de exceptie wordt bijgevalen, blijven verzoeksters de voormelde omstandigheden, en dan inzonderheid de weerslag ervan op hun belang, geheel ontwijken.

In dat verslag stelt de eerste auditeur vast dat, bij gebreke aan een vergunning voor de huidige ligplaats of voor een alternatieve ligplaats in de haven, het schip hoe dan ook niet verder kan worden uitgebaat: “In tegenstelling tot hetgeen de ver[zoekende] partijen betogen, zal een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing niet tot gevolg hebben dat zij het schip Diamond Princess opnieuw zullen kunnen uitbaten, noch aan het Bonapartedok, noch op een andere

plaats in de haven van Antwerpen”. De eerste auditeur stelt voor om de vordering bij gebrek aan belang af te wijzen, zelfs met toepassing van de kortedebattenprocedure.

Ter terechtzitting beperken verzoeksters zich ertoe louter te verwijzen naar hun verzoekschrift. Tegen de exceptie van verwerende partij en de conclusie in het auditoraatsverslag wordt volstrekt niets ingebracht.

8. In de gegeven omstandigheden ziet ook de Raad van State geen reden om de exceptie te betwisten.

De vordering tot nietigverklaring en tot schorsing van de tenuitvoerlegging is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

BESLISSING

- 1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.**
- 2. Verzoeksters worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 december 2010, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust